

‘Het mag wel een stukje spannender op Ameland’

Amelander Peter Boelens zou graag wat meer diversiteit op zijn eiland zien: ‘Het duintuintje met helmgras en schelpenpaadje kennen we intussen wel’

De geborgen en getogen Amelander Peter Boelens kwam na wat omwegen tóch terug naar zijn eiland en uiteindelijk ook naar de hovenierssector. Boelens startte zes jaar geleden met zijn hoveniersbedrijf De Tuinman op Ameland. Een stap die wellicht niet helemaal uit vrije wil werd gemaakt, maar die hem intussen steeds beter bevalt. Inmiddels preekt hij op Ameland voor meer diversiteit en kleur in tuinen: ‘Het mag best een stukje spannender op Ameland.’

Auteur: Willemijn van Iersel

Als Amelander ga je vroeg op kamers. De vervolgoopleidingen zijn immers allemaal op het vasteland. Zo verhuisde Boelens op zijn zestiende naar Leeuwarden om daar de hoveniersopleiding te gaan volgen. Tijdens die opleiding kreeg hij op een dag een kettingzaag in zijn handen gedrukt voor een les boombeheer. Boelens was direct verkocht. Hij stopte met de hoveniersopleiding, pakte zijn boeltje op en verhuisde naar Velp, waar hij met de bosbouwopleiding startte. Dat was een opleiding die hem paste als een handschoen. Helaas was de arbeidsmarkt na het afronden van de opleiding zo slecht dat Boelens moest terugkeren naar Ameland. Daar kwam hij te werken voor een van de grootste groenbedrijven van het eiland, Nagtegaal, een loonbedrijf met hovenierstak. Hier kreeg hij de kans om de hoveniersopleiding te hervatten en af te maken in deeltijd.

Hernia

De opleiding werd succesvol afgerond. Maar op zijn 23e werd de hovenier geconfronteerd met een flinke rughernia. Geen fijne tijd, als hij hieraan terugdenkt. ‘Dan denk je dat je je vak nooit meer fatsoenlijk kunt uitoefenen.’ Na een aantal jaar lichamelijk aanmodderen, nam hij het besluit om onder het mes te gaan. Ongeveer tegelijkertijd met dat besluit diende zich echter een gouden kans aan: er kwam een vacature vrij bij Staatsbosbeheer op het eiland. Voor Boelens dé droomwerkgever, passend bij de studie waar hij verliefd op werd. Er brak een fijne tijd aan. Zijn rug kon langzaam herstellen en hij werkte eindelijk in het vakgebied waarin hij zich het meest thuis voelt. De rughernia herstelde in de loop van de jaren, al blijft zijn rug tot op de dag van vandaag een zwakke plek voor de hovenier.

3 min. leestijd

Terug tussen vier muren

Na drie jaar werken bij Staatsbosbeheer werd Boelens wegbezuinigd; hij moest zijn droombaan laten gaan. Na zijn ontslag belandde hij in zijn oude zomerbaantje, in de fietsverhuur. Boelens: 'Dan baal je enorm. Ik dacht bij mezelf: nu sta ik hier tussen vier muren met mijn twee groene diploma's aan fietsen te sleutelen.' Die gedachte zette hem aan om een nieuwe stap te zetten: hij startte zijn eigen hoveniersbedrijf. 'Ik had wel oud willen worden bij Staatsbosbeheer, maar mijn eigen hoveniersbedrijf is het beste alternatief. Intussen zou ik niet meer anders willen.'

Net even anders

Boelens' passie is het aanleggen van mooie tuinen, maar het liefst niet op de standaard Ameland-manier. 'Ik probeer het vaak toch net een beetje anders te doen. Schelpenpaadjes, dennenbomen, een bak zand storten en helmgras erin, dat kennen we hier ondertussen wel. Dat kan zeker een twist gebruiken. Ik plant graag meer bloemen en bloeiende planten, ook met het oog op de dalende insectenstand.' De tuinencultuur die Boelens op het vasteland waarneemt, zie hij op zijn eiland minder terug. Zelf experimenteert hij dan ook volop met bloeiend plantmateriaal, om erachter te komen wat overleeft en wat niet. Successen heeft hij inmiddels geboekt met boerenjasmijn, hulst,

Chinees klokje, *Weigela* 'Bristol Ruby', rode hazelaar en krentenboompje.

Recent mocht de Amelander in Nes een bloemen- en vlindertuin realiseren bij een appartementencomplex. Hierin mocht Boelens zich helemaal uitleven met bloeiend plantgoed. De tuin staat vol met onder meer verschillende soorten vlinderstruiken.

Doelen, dromen en ambities

Het uiteindelijke doel van de Amelander is zijn bedrijf combineren met een kwekerij en tuincentrum. Hiervoor heeft al een plan bij de gemeente gelegen, dat helaas werd afgeschooten. Maar Boelens zelf heeft nog geen afscheid genomen van het idee. Hij broedt op nieuwe plannen om deze droom vorm te geven. 'Ik zou graag het hele groene plaatje willen aanbieden, van kwekerij en hoveniersbedrijf tot tuincentrum. Daarbij: als ik zelf planten kan kweken op het eiland, krijgen we planten die gewend zijn aan de klimatologische omstandigheden hier. Gekweekte planten en bomen krijgen uiteindelijk toch vaak een klap van de arme Amelandse zandgronden en zilte wind. Daarbij zit je op het eiland ook altijd met hogere vervoerskosten. Een pallet met plantmateriaal kost al gauw 60 euro aan transportkosten. Deze nadelen heb je niet als je plaatselijk plantgoed gebruikt.' Boelens hoeft niet zo nodig het grootste hove-

niersbedrijf van het eiland te worden. Hij ziet zichzelf later wel in een meer aansturende (kantoor)functie, ook gezien zijn zwakke rug. Hij heeft nu één medewerker in dienst en zou binnen tien jaar nog wel één of twee jongens erbij willen halen. Hiervoor kijkt hij met een voorzichtig oog naar zijn elfjarige zoon, maar zonder dwang of verwachtingen: 'Ik push hem niet; hij moet er zelf achter komen wat hij leuk vindt.'

Toerisme en corona

Ameland draait misschien wel voor 95 procent op toerisme, een sector waarin de coronacrisis zijn sporen heeft achtergelaten. Boelens: 'Er waren hier vakantieparken en campings die zelf aan de slag gingen in het groenonderhoud, met medewerkers die normaal in de keuken of bediening werkten.' Voor Boelens ging deze ontwikkeling ten koste van zijn onderhoudsklussen. Toch had dit geen noemenswaardig negatief effect op zijn bedrijfsresultaten: 'Ik heb in 2020 het beste gedraaid van de afgelopen zes jaar.' Hiermee lijkt de hovenierssector in Ameland toch mee te gaan met het algemene succes van de Nederlandse hovenierssector.

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!

'Toen dacht ik: nu sta ik hier tussen vier muren met mijn twee groene diploma's aan fietsen te sleutelen'